

[Statsministeren.]

Det er jo et Standpunkt, som umiddelbart maa vække en vis Sympati. Jeg finder paa dette Stadium af Forhandlingerne ingen Anledning til at tage Standpunkt til de forskellige Henstillinger, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds gjorde om Formuleringer, der efter hans Opfattelse vilde være bedre end det her foreslaaede, men jeg har ikke det mindste imod, at Spørgsmaalet optages til Forhandling i det Udvalg, som jeg forstaaer vil blive nedsat; og hvis man kan finde en Formulering, der virker mere tilfredsstillende i videre Kredse end den, der nu er fundet, vil det naturligvis ikke støde paa Modstand hos mig og forhaabentlig heller ikke hos de Repræsentanter for Flertallet, der staaer inde for det foreliggende Forslag. Det er en Selvfølge, at der ikke skal eller bør ske noget med Hensyn til Kirken, uden at dens Tilhængere høres, og der er næppe heller nogen Trang til at bruge Kirkens Midler til uvedkommende Formaal; det har der ikke været i de mange Aar, da vi har forvaltet disse Midler sammen med de mange andre, og jeg haaber ogsaa, at den kommende Tid i saa Henseende vil finde den Ansvarsbevidsthed hos Regeringen, som er nødvendig.

I øvrigt takker jeg de tre ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til Forslaget, og jeg udtaler gode Ønsker for den Forhandling, som man altsaa ogsaa her i Tinget mener bør foregaa i et Udvalg. Endelig takker jeg ogsaa det ærede Medlem for 7de Kreds (Nielsen) for hans klare og reelle Standpunkt som dansk Statsborger, idet han — saadan forstaaer jeg det — har taget Afstand fra de Tendenser, som ved en stedfunden Afstemning i Færøernes Lagting er kommet til Orde. Naar det ærede Medlem gjorde en Bemærkning til § 33 om, at der kun fandtes folkevalgte Medlemmer i Lagtinget, og at det derfor var overflødigt at sige, at det kun var de folkevalgte Medlemmer, der skulde vælge en Rigstingsmand, er dette jo ikke noget, der er forbigaaet vor Opmærksomhed tidligere; men man har ment, at skønt der under de nuværende Forhold kun findes folkevalgte Medlemmer i Lagtinget, var det desuagtet rimeligt, at det blev fastslaet ved Grundlov, at det ogsaa i Fremtiden kun var folkevalgte Medlemmer, der skulde have denne Stemmeret; thi ved almindelig Lov kan man jo ændre Lagtingslovgivningen, og det vilde dog ikke være rimeligt, at man paa dette Punkt foretog nogen Forandring.

Jeg takker altsaa, som sagt, dem, der har udtalt deres Tilslutning, og ønsker Held med de Forhandlinger, som man nu vil forsøge at føre, idet jeg medgiver, at det selvfølgelig maa være vort Ønske at vise Imødekommenhed paa de Punkter, hvor det er muligt, og i den Udstrækning, det er gør ligt.

Hauch: Den højtærede Statsminister gav i sin Tale Udtryk for, at man var villig til at optage en Forhandling her i Landstinget om det foreliggende Grundlovsforslag, men hele den Form, som den højtærede Statsminister gav sin Villighed i saa Henseende, og den Tone, hvori den højtærede Statsminister talte om de Muligheder, der kunde foreligge paa de Omraader, der kunde gøres til Genstand for Forhandling, aabnede i og for sig ikke nogen stor Mulighed for, at man kunde samle Rigsdagens 4 Partier, saadan som de er repræsenteret her i denne Sal, om et Grundlovsforslag. Men det maa nu vise sig.

Naar den højtærede Statsminister — hvis Udtalelser i øvrigt ikke giver mig Anledning til saa grumme mange Bemærkninger, netop under Hensyn til, at Sagen skal behandles i et Udvalg — videre sagde, at der paa et tidligere Tidspunkt fra mit Partis Side kunde være gjort en Indsats i hele denne Grundlovssag, vil jeg dertil gerne bemærke, at det var jo netop det, der ikke kunde ske, fordi Regeringen og Regeringspartierne og inden saa forfærdelig længe ogsaa den Brøkdæl af de Konervative, som var med i Forligsbestræbelserne, ganske afviste de Tanker og Synspunkter, der fremkom fra Venstres Side om at rette de Ting i den bestaaende Grundlov, som man nu mener at have faaet rettet ved det foreliggende Forslag. Alt dette, som man nu er glad ved, og som den højtærede Statsminister ogsaa i sin Forelæggelsestale i Gaar gav Udtryk for, at han og Ministeriet var særlig tilfredse med, alt dette kunde have været opnaaet med alle 4 Partiers Tilslutning, og det ved den højtærede Statsminister meget godt.

Dersom det er rigtigt, at det kan have nogen Betydning, at man samler alle 4 Partier om et Grundlovsforslag, kan jeg ikke erkende, at der ikke skulde være Tid nok til at gøre det. En saadan Fornemhed plejer man jo ikke at vise under politiske Forhandlinger, at man ikke kan skaffe den fornødne Tid. Landstinget har ikke haft Lejlighed til at beskæftige sig direkte med